

Tribunał Supremo zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- A) Czy wykładnia art. 81 ust. 1 WE pozwala uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem porozumienia w sprawie wymiany informacji finansowych dotyczących wypłacalności klientów i niedotrzymywania przez nich warunków umów w zakresie, w jakim porozumienia te mają wpływ na polityki gospodarcze Wspólnoty oraz wspólny rynek kredytowy, a także skutkują ograniczeniem konkurencji w sektorze instytucji finansowych i kredytowych?
- B) Czy wykładnia art. 81 ust. 1 WE umożliwia Państwu Członkowskiemu zezwolenie, za pośrednictwem organu właściwego w sprawach konkurencji, na porozumienia w sprawie wymiany informacji między instytucjami finansowymi poprzez utworzenie rejestru informacji kredytowych o klientach, na tej podstawie, że utworzenie takiego rejestru ma korzystne skutki dla konsumentów i podmiotów korzystających z usług finansowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony wyrokiem *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Niderlandy) z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie *G.M. van de Coevering* przeciwko naczelnikowi okręgu celnego *Roermond* krajowych służb skarbowych

(Sprawa C-242/05)

(2005/C 205/15)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 3 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Niderlandy) z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie *G.M. van de Coevering* przeciwko naczelnikowi okręgu celnego *Roermond* krajowych służb skarbowych.

Gerechthof te 's-Hertogenbosch zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z następującym pytaniem:

Czy w sytuacji, gdy osoba fizyczna zamieszkująca w Niderlandach zawarła w innym Państwie Członkowskim umowę najmu samochodu osobowego nie figurującego w rejestrze prowadzonym na podstawie *Wegenverkeerswet* (niderlandzka ustawa o ruchu drogowym) z 1994 r. i od którego nie pobrano podatku od samochodów osobowych i motocykli ustanowionego na mocy art. 1 ust. 2 ustawy *BPM* (¹), prawo wspólnotowe, a w szczególności swoboda świadczenia usług, o której mowa w art. 49 WE do 55 WE, stoi na przeszkodzie temu, by

Niderlandy obciążyły tę osobę, na podstawie art. 1 ust. 5 ustawy *BPM*, całością podatku przy pierwszym przypadku użycia tego samochodu na drodze publicznej w Niderlandach w rozumieniu *Wegenverkeerswet* 1994, bez względu na czas najmu samochodu i używania go na drogach publicznych w Niderlandach i bez możliwości skorzystania przez tę osobę z jakiegokolwiek zwolnienia lub zwrotu?

(¹) *Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen* 1992 (ustawa o podatku od samochodów osobowych i motocykli).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie *Bund Naturschutz in Bayern e.V.* i in. przeciwko *Freistaat Bayern*

(Sprawa C-244/05)

(2005/C 205/16)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 7 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Niemcy) z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie *Bund Naturschutz in Bayern e.V.* i in. przeciwko *Freistaat Bayern*.

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Jakiego systemu ochrony dla terenów kwalifikujących się do określenia jako tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, w szczególności tych, które obejmują typy siedlisk przyrodniczych albo gatunki o znaczeniu priorytetowym, zanim nie zostaną one umieszczone na wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, przyjętym przez Komisję Wspólnot Europejskich zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21 tej dyrektywy wymaga art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG (¹) w związku z motywem szóstym tej samej dyrektywy i przy uwzględnieniu zakazu podejmowania jakichkolwiek środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów Traktatu, przewidzianego w art. 10 akapit drugi WE [*Frustrationsverbot*] (Traktatu ustanawiającego Wspólnoty Europejskie z dnia 25 marca 1957 r., ostatnio zmienionego Aktem Przystąpienia do Unii Europejskiej z dnia 16 kwietnia 2003 r.) w związku z wydaniem przez Trybunał wyroku z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie C-117/03?

- 2) Jaki wpływ na ten system ochrony ma okoliczność, że ww. tereny zostały już wymienione na wykazie krajowym, przekazanym Komisji w zastosowaniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 92/43?
- 3) Czy krajowy system ochrony przedmiotowych terenów, taki jak przewidziany w art. 48 ust. 2 Bayerische Naturschutzgesetz [bawarskiej ustawy o ochronie środowiska] czyni zadość zasadom wspólnotowym ustanowionym w art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/43 w związku z motywem szóstym tej dyrektywy, przy uwzględnieniu zakazu przyjmowania jakichkolwiek środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów Traktatu, przewidzianego w art. 10 akapit drugi WE?

(¹) Dz. U. L 206, str. 7

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-248/05)

(2005/C 205/17)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 14 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Sarę Pardo Quintillán oraz Donatellę Recchię, działające w charakterze pełnomocników, wspierane przez F. Louisa należącego do brukselskiej izby adwokackiej oraz C. O'Daly'ego, solicitora, należącego do Law Society of Ireland, z adresem do doręczeń w Luksemburgu

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że wobec nieprzedsięwzięcia w odniesieniu do składowiska odpadów w Ballymurtagh (Hrabstwo Wicklow) wszystkich środków niezbędnych do zastosowania się do art. 4, 5, 7, 9 i 10 dyrektywy Rady 80/68/EWG (¹) w

sprawie ochrony wód gruntowych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne, Irlandia nie zastosowała się do tejże dyrektywy oraz uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy Traktatu;

- 2) stwierdzenie, że wobec nieprzedsięwzięcia wszystkich środków niezbędnych do zastosowania się do art. 5, 7, 8, 10, 12 i 13 dyrektywy Rady 80/68/EWG w odniesieniu do zrzutów bezpośrednich ze zbiorników na nieczystości ciekłe, Irlandia nie zastosowała się do tejże dyrektywy oraz uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy Traktatu;

- 3) obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na podstawie przedstawionych jej skarg Komisja powzięła wiadomość na temat rozległych naruszeń dyrektywy Rady 80/68/EWG w Irlandii.

Po pierwsze od 1989 r. Irlandia zezwoliła na działanie komunalnego składowiska odpadów w Ballymurtagh, hr. Wicklow, bez uzyskania zezwolenia wymaganego na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 80/68. Konsekwencją niezastosowania się do art. 4 ust. 2 było naruszenie art. 9 tejże dyrektywy. Ponadto wydane dopiero w 2001 r. przez Ireland's Environmental Protection Agency (irländzką agencję ochrony środowiska) zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami dotyczące miejsca składowania odpadów, narusza art. 4, 5, 7 i 10 dyrektywy 80/68/EWG.

Po drugie Komisja wykryła dowody na to, że Irlandia nie zastosowała się do dyrektywy 80/68/EWG w odniesieniu do zrzutów bezpośrednich do wód gruntowych ze zbiorników na nieczystości ciekłe. W tym względzie Komisja zbadała okoliczności zaistniałe w sprawie hotelu w Creacon Lodge, hr. Wexford, długotrwałe stanowisko Irlandii w kwestii wykładni art. 5 ust. 1 dyrektywy 80/68/EWG oraz dalsze naruszenia tejże dyrektywy na irlandzkiej wsi. Raporty dotyczące eutrofizacji jezior Killarney, hr. Kerry, oficjalne raporty irlandzkie dotyczące zanieczyszczenia wód, a także naruszenia dyrektywy 80/778/EWG (²) odnoszącej się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi są dowodem na niezastosowanie się Irlandii do stosownych przepisów dyrektywy 80/68/EWG.